

عنوان مقاله:

ضرورت تصحیح دوباره کیمیای سعادت

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 45، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سلمان ساکت - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد،

محمد جعفر یاحقی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

محمد رضا راشد محصل - قطب علمی فردوسی شناسی

محمود عابدی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت معلم تهران

خلاصه مقاله:

کیمیای سعادت مهمترین اثر فارسی ابوحامد محمد غزالی است که در ایران دو بار تصحیح و منتشر شده است: بار نخست در سال 1319 به اهتمام احمد آرام و بار دوم در سال 1361 به کوشش حسین خدیوچم که پیشتر هم در سال 1354 نیمه نخست کتاب را به چاپ رسانده بود. این مقاله بر آن است تا با بررسی این دو چاپ، بویژه تصحیح خدیوچم و مقایسه آنها با نسخ کهن کتاب، کاستیها و اشکالات این دو تصحیح را نشان دهد و ضرورت تصحیح دوباره کیمیا را گوشزد نماید. در این راستا افزون بر نسخ اصلی مورد استفاده خدیوچم، از نسخه موزه ملک (مورخ 605 ق.)، دو دستنویس موزه بریتانیا (مورخ 644 ق. و 672 ق.) و نسخه نویافته اوپسالا (مورخ 614 ق.) بهره برده و نشان داده ایم که معرفی نکردن کامل نسخه ها، انتخاب نابجای نسخه / نسخ اساس، نامعلوم بودن شیوه تصحیح و انتقادی نبودن آن، افتادگیها، افزوده های بی پشتوانه و برخی اشتباهات فاحش در تصحیح واژه های غریب و نادر، مهمترین اشکالات این دو چاپ - بویژه چاپ خدیوچم - بوده است. این اشکالات به حدی است که گاه معنی و مفهوم عبارات دگرگون شده و به کلی با آنچه مولف در صدد بیان آن بوده، اختلاف پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

کیمیای سعادت، ابوحامد محمد غزالی، خدیوچم، آرام، تصحیح متن، متن شناسی، نسخه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631182>

